

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně [redacted] a soudců [redacted] a [redacted] v právní věci žalobce: [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] v řízení zastoupeného [redacted] advokátem se sídlem [redacted], [redacted] proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, **o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 8.12.2009, č.j. [redacted]**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.12.2009, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 9.10.2009, č.j. [redacted] o odmítnutí žádosti žalobce o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Žalobce uvedl, že se domáhal poskytnutí informace spočívající ve sdělení úplného obsahu spisu vedeného v řízení u Ministerstva financí, v němž bylo vydáno rozhodnutí ze dne 7.5.2008, č.j. [redacted], kterým byly společnosti Yossarian Investments a.s., se sídlem Šumná 137, prominuty částky odvodů stanovené platebními výměry Finančního úřadu ve Znojmě č.j. [redacted] ze dne 18.7.2007 a č.j. [redacted] ze dne 5.2.2008. Svou žádost žalobce odůvodnil naléhavým právním zájmem, spočívajícím v probíhajícím soudním řízení žalobce s označenou společností u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 25Cm 231/2007.

Ministerstvo financí odmítá požadovanou informaci po skytnutí s poukazem na ustanovení § 23 zákona o správě daní a poplatků. Ustanovení § 23 a 24 zákona o správě daní a poplatků ale nelze dle žalobce použít z důvodu obsolentnosti, když byly nepřímo novelizovány zákonem o svobodném přístupu k informacím s účinností od 1.1.2000 a vztahují se k jiným právním skutečnostem. Svobodný přístup k informacím je ústavně garantované právo a poukázal na to, že účelem a smyslem uvedených ustanovení je ochrana osobních údajů o osobních majetkových poměrech daného subjektu, ale že žadatel takové informace nežádal. Obchodním majetkem podniku je, který je právnickou osobou, se totiž rozumí ve smyslu § 6 odst. 1 obchodního zákoníku veškerý jeho majetek. Požadovaný obsah s písemně nemůže být ze své povahy informací o majetkových poměrech právnické osoby, když prominuté odvody a penále za porušení rozpočtové kázně nepochybně nejsou jedinými příjmy či výdaji uvedené právnické osoby. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3Ads 33/2006-57.

Navíc práva na ochranu osobnosti a soukromí náleží výlučně osobě fyzické, nikoli právnické. Toto stanovisko je dle žalobce odvolitelné jak z judikatury Ústavního soudu (usnesení sp.zn. IV.ÚS 528/98) a je i legislativně dodržováno (§ 11 občanského zákoníku, § 4 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů). Dále pak poukázal na to, že společnost Yossarian Investments má řadu povinností dle právních předpisů, např. zveřejňuje ve sbírce listin účetní uzávěrku, ze které lze vyvodit více informací o majetkových poměrech než ze sdělení obsahu spisu. Současně pak poukázal na to, že v rámci rozhodování o prominutí odvodu a penále se rozhoduje nejen o právech právnické osoby, ale především o hospodaření s veřejnými rozpočty.

Dle žalobce tedy žádost o informace, tak jak ji podal, není žádostí o informace, jejímž předmětem by byly celkové majetkové poměry společnosti, a nelze odmítnout poskytnutí informace a nikoli poukazem na hypotetickou možnost dovodit majetkové poměry právnické osoby. Pokud by žalovaný měl naznačené pochybnosti, nemůže to být důvod k odepření poskytnutí práva na informace v celém rozsahu.

Žalobce pak kromě požadavku na zrušení napadených rozhodnutí žádal, aby soud žalovanému nařídil, aby poskytl požadovanou informaci.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že si je vědom svého postavení dle zákona o svobodném přístupu k informacím, ale informaci nemohl poskytnout, protože žádost směřovala do daňového řízení, kam porušení rozpočtové kázně spadá, a proto nebyla poskytnuta s odvoláním na § 10 zákona o informacích. Pojem porušení rozpočtové kázně upravuje ustanovení § 44 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla). V § 44a odst. 8 je uvedeno, že správu odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále vykonávají územní finanční orgány dle zvláštního předpisu, kterým je zákon č. 337/1992 Sb., který v ustanovení § 1 odst. 2 stanoví rozsah pojmu s práva daní. V daném případě se jedná o správu odvodů za porušení rozpočtové kázně. Žalobce poukazuje na to, že při správě daní v daňovém řízení je správce daně povinen dbát na zachování práv a právem chráněných zájmů daňového subjektu a základní zásadou daňového řízení je jeho neveřejnost vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 téhož zákona a dále rozvedená v podobě povinnosti mlčenlivosti v odst. 5 téhož ustanovení a v § 24. Právo na získání informace upravuje ustanovení § 23 zákona o správě daní a poplatků a k vymezení pojmu „majetkové poměry“ a určení procesního předpisu, na jehož základě dochází k získávání informací o majetkových poměrech, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.6.2008, č.j. 5As 53/2007-85.

Žalovaný pak považuje za neopodstatněnou námitku, týkající se nároku na informace z důvodu hospodaření s veřejnými prostředky. I zde odkazuje na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu. Poukázal na to, že v konkrétním případě se jednalo o odvod vyměřený za porušení rozpočtové kázně, který procesně spadá do daňového řízení a vztahuje se na něj ustanovení o povinnosti zachovávat mlčenlivost. Poskytnutí úplného obsahu spisu je vyloučeno na základě ustanovení § 10 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť jsou naplněny všechny zákonné podmínky pro omezení práva na přístup k těmto informacím.

Žalobce využil svého práva a k vyjádření žalovaného podal repliku, ve které uvedl, že použití citovaného rozhodnutí NSS č.j. 5As 53/2007-85 není na projednávaný případ možné. Předmětem tohoto řízení bylo poskytnutí informace o základních osobních údajích ve smyslu ustanovení § 8b odst. 1 zákona o informacích. Bylo projednáváno prominutí příslušenství daně jako celku. K tomu uvedl žalobce, že pokud se jedná o příslušenství daně, tak tímto lze určit samotnou celkovou daň, následně základ daně a z tohoto základu daně odvodit celkové majetkové poměry určité osoby. V projednávané věci ale nelze z rozhodnutí, jež ehož zpřístupnění se žalobce domáhá, zjistit informace o celkových majetkových poměrech, a to ani zprostředkovaně. Žalobce se totiž domáhá informací ohledně odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále, resp. prominutí takovýchto odvodů a penále.

Soud ve věci samé rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce se zamýšleným postupem výslovně souhlasil a žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil, a proto má soud za to, že i on s tímto postupem souhlasí.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním úřadem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 16.10.2009 požádal žalobce Ministerstvo financí o poskytnutí informace spočívající ve sdělení úplného obsahu spisu vedeného v řízení u Ministerstva financí, v němž bylo vydáno rozhodnutí ze dne 7.5.2008, č.j. [REDAKCE], kterým byly společnosti Yossarian Investments a.s. prominuty částky odvodů stanovené platebními výměry Finančního úřadu ve Znojmě ze dne 18.7.2007 a 5.2.2008. Svou žádost odůvodnil probíhajícím soudním řízením žadatele a společnosti vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 25Cm 231/2007. K podané žádosti připojil žalobce žalobu podanou u Krajského soudu v Brně o ochranu osobnosti, ve které je žadatel v pozici žalovaného.

Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 2.11.2009 podanou žádost o poskytnutí informace odmítlo, neboť požadovaná informace spadá do daňového řízení. Poukázal na ustanovení § 23 zákona o správě daní a poplatků s tím, že nahlížet do spisu, resp. vyžadovat opis obsahu spisu týkajícího se daňových povinností, je oprávněn pouze daňový subjekt, tj. v tomto konkrétním případě pouze společnost Yossarian Investments a.s., nikoli třetí osoba. Ministerstvo financí je povinno zachovávat mlčenlivost v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků. Na této povinnosti nemění nic ani podání žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť z obsahu konkrétního spisu je možné dovodit majetkové poměry daňového subjektu.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad k ministru financí, který se obsahově shoduje s argumenty uvedenými v podané žalobě. Dne 8.12.2009 vydal ministr financí rozhodnutí, kterým rozklad zamítl, a obsah odůvodnění se shoduje s vyjádřením žalovaného k podané žalobě. Připomněl také, že nelze vzít v úvahu ani skutečnost, že se původně jednalo o prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu, a proto i veškeré další řízení by mělo být určeno

ke zveřejnění. Komu a na jaký účel jsou poskytovány prostředky ze státního rozpočtu, je informace veřejná a seznam příjemců dotací ze státního rozpočtu je veden v Centrální evidenci dotací, kterou spravuje Ministerstvo financí, a každý občan, který projeví zájem, má možnost takovou informaci získat. Ministr financí pak připomněl rozdíl mezi pojmy „porušení rozpočtové kázně“ ze státního rozpočtu a „odvod za porušení rozpočtové kázně“, neboť každý z uvedených pojmů se řídí jinými právními předpisy. Odvod za porušení rozpočtové kázně procesně spadá do daňového řízení a vztahuje se na ně ustanovení o povinnosti mlčenlivosti. Závěrem pak dospěl k závěru, že poskytnutí úplného obsahu spisu vedeného Ministerstvem financí, tak jak je požadován žalobcem, je vyloučeno na základě ustanovení § 10 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť jsou naplněny všechny zákonné podmínky pro omezení práva na přístup k informacím v daném případě.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním úřadem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel z es kutkového a pr ávního s tavu, kt erý tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí, jímž byla zamítnuta jeho žádost o sdělení úplného obsahu spisu vedeného v řízení u Ministerstva financí, v němž bylo vydáno rozhodnutí ze dne 7.5.2008, č.j. [REDAKCE], kt erým byly společnosti Yossarian Investments a.s., prominuty částky odvodů stanovené platebními výměry Finančního úřadu ve Znojmě. Žalobce svoji žádost výslovně označil jako žádost o informaci podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Právo na informace je jednou z právních záruk ve veřejné správě, které jsou co do své podstaty a významu především zárukami zákonnosti ve veřejné správě. Obecně je právo na informace zaručeno článkem 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, ve speciálním ustanovení odst. 5 jsou pak státní orgány a orgány územní samosprávy zavázány přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Taktéž v rozsudku ze dne 28. 3 . 2006, č. j. 8 As 34/2005 – 76(dos tupný na www.nssoud.cz) Nejvyšší sp rávní soud potvrdil, že „zákon o svobodném přístupu k informacím zajišťuje provedení práva zaručeného Listinou základních práv a svobod v článku 17 odst. 1 (práva na informace); t oto pr ávo l ze om ezit z ákonem, j de-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Potřebné informace jsou jednak nástrojem kontroly veřejnosti vůči orgánům spravujícím věci veřejné, jednak slouží jako podklad pro volbu postupu každého jednotlivého občana při správě věcí veřejných.“

V rozsudku ze dne 25.6.2008, č.j. 5 As 53/2007 – 85 Nejvyšší správní soud uvedl, že právo na přístup k informacím o činnosti veřejné správy a povinnost orgánů veřejné správy poskytovat přístup k těmto informacím je explicitně vyjádřena v rezoluci a Doporučení Poradního shromáždění Rady Evropy č. 428/1970 ze dne 23. 1. 1970 o masmédiích a lidských právech. Doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. R/81/19 ze dne 25. 11. 1981 o přístupu k informacím veřejných orgánů obsahuje následující principy: každá osoba má právo obdržet informace u schovávané s tátními or gány, i nformace ne mají být odm ítnuty, i když ž adatel nemůže prokázat oprávněný zájem, přístup k informacím má být uplatňován na principu rovnosti, informace mají být poskytnuty v přiměřené lhůtě, příslušný orgán musí sdělit důvody odmítnutí žádosti, zamítnutí žádosti musí být přezkoumatelné, přístup k informacím

se nevztahuje na zákonodárné a soudní orgány. Obecnou právní normou, která zajišťuje ústavní právo veřejnosti na informace o činnosti státních orgánů je zákon č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o svobodném přístupu k informacím. Právní úprava obsažená v zákoně č. 106/1999 Sb. principy výše uvedené obsahuje, přesahuje je v tom, že do okruhu povinných subjektů zahrnuje i orgány zákonodárné a soudní jako státní orgány, avšak s využitím pravidel o poskytování informací stanovených pro ně zvláštními předpisy. Podle ustanovení § 2 c it. z zákona povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány a orgány územní samosprávy a veřejné instituce hospodařící s veřejnými prostředky, dále tyto subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní a standardní informace o své činnosti automaticky tak, aby byly všeobecně přístupné. Využívají k tomu jak tradičních prostředků zveřejňování informací, tak moderních prostředků šíření informací v elektronických sítích. Ostatní informace, které mají k dispozici, vydají povinné subjekty na požádání žadatele, tj. každé fyzické nebo právnické osobě (ust. § 3 odst. 1). Výjimkou z výše uvedeného pravidla poskytování informací budou takové informace, jejichž poskytnutí návrh zákona výslovně vylučuje nebo v nutné míře omezuje. Jde zejména o informace, které jsou na základě zákona prohlášeny za utajované, nebo informace, které by porušily ochranu osobnosti a soukromí osob.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu, tak i Ústavního soudu (např. rozsudek NSS č. j. 5 As 28/2007 - 89 ze dne 17. 1. 2008, příst. na www.nssoud.cz, nález ÚS ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. I. ÚS 260/06, přístupný na www.judikatura.cz) vyplývá, že svoboda projevu jakož i právo na informace nejsou bezbřehé a jsou nutně omezeny chráněnými zájmy dle čl. 17 odst. 4 Listiny, ostatními ústavně zaručenými právy a svobodami (čl. 10 Listiny), jakož i dalšími pravidly pro možná omezení práva na informace dle čl. 17 odst. 5 Listiny. Tak tomu je i v případě aplikace ust. § 10 zákona o svobodném přístupu k informacím., které upravuje možnost vyjmutí z informační povinnosti v režimu zákona o poskytnutí informací. Podle něho informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení, povinný subjekt podle tohoto zákona neposkytne.

Žalovaný odmítl poskytnutí informace i s odkazem na ust. § 10 z zákona č. 106/1999 Sb. Jak je již výše uvedeno, jedná se o zákonný důvod pro odepření informací o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem. Omezení je vázáno na dva předpoklady, které musí být zároveň splněny: jde o informace o majetkových poměrech a tyto informace jsou získány na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění nebo sociálním zabezpečení. Vzhledem k tomu, že důvod pro odepření informací v citovaném ustanovení § 10 je obligatorní, jsou-li oba tyto předpoklady splněny, nesmí povinný subjekt informace poskytnout.

Zásadní otázkou tedy je, zda byl žalovaný povinen poskytnout úplný obsah správního spisu žalobci, který nebyl účastníkem správního řízení a který svou žádost odůvodňuje probíhajícím soudním řízením mezi ním a daňovým subjektem. Soud má za to, že takto formulovaná žádost je především velmi obecná a vyplývá z ní, že žalobce požadoval zpřístupnit veškeré informace, které byly nashromážděny v průběhu správního řízení. Pokud jde o splnění podmínky, že jde o informace o majetkových poměrech, nelze v žádném případě vyloučit, že správní spis týkající se řízení ve věci prominutí částky odvodů neobsahuje informace, ze kterých lze dovodit majetkové poměry daňového subjektu, který není povinným

subjektem. Právní pojem „majetkové poměry“ sice není legislativně definován, je jím však nutno rozumět informace o veškerém vlastnictví fyzických a právnických osob, včetně vlastnictví financí. Ve spise se mohou nacházet informace, kterými daňový subjekt zdůvodňoval svou žádost o prominutí odvodů a které mohou podávat obraz o jeho majetkových poměrech, byť třeba pouze částečně a neúplně. I z těchto informací, ale může příjemce získat znalost nejen o prominutých odvodech, ale zprostředkovaně i o dalších finančních možnostech a majetkových poměrech tohoto subjektu.

Pro posouzení dopadu ustanovení § 10 na projednávanou věc z hlediska splnění druhé podmínky je podstatné, že se žalobce v daném případě skutečně domáhá zpřístupnění informací získaných v průběhu daňového řízení, neboť dle ustanovení § 44a odst. 8 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění platném v době rozhodování správních orgánů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) správu odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále vykonávají územní finanční orgány podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Při správě penále se uplatní postup, který stanoví zákon upravující správu daní pro úrok z prodlení. Na odvod, resp. penále za porušení rozpočtové kázně se hledí jako na daň ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 zákona o správě daní poplatků. Pokud žalovaný při vyřizování žádosti aplikoval ustanovení § 10 zákona o poskytnutí informací, postupoval správně, neboť požadované informace byly získány na základě zákonů o daních ve smyslu tohoto ustanovení.

Nelze přehlédnout, že se žalobce touto cestou domáhá zpřístupnění daňového správního spisu právnické osoby, ačkoli informace o tom komu, na jaký účel a v jaké výši jsou poskytovány prostředky ze státního rozpočtu, je informace veřejná a seznam příjemců dotací je veden v centrální evidenci dotací, kterou spravuje ministerstvo financí a která je přístupná veřejnosti mj. i na internetových stránkách ministerstva. Sám žalobce pak uvádí, že žalobce zveřejňuje ve sbírce listin v obchodním rejstříku svou účetní uzávěrku.

Žalobce také v žalobě tvrdí, že nežádal o poskytnutí informace o majetkových poměrech společnosti Yossarian Investments, nicméně soud má za to, že žalovaný nepochybil, pokud informaci – sdělení úplného obsahu spisu – žalobci neposkytl s odkazem na ustanovení § 10 zákona o informacích, neboť údaje uvedené ve správním spise nashromážděné v průběhu daňového řízení informaci o stavu majetku společnosti poskytnout mohou, byť i jen částečně.

Žalobce v podané žalobě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007, č. j. 3 Ads 33/2006 – 57. Dle městského soudu, ale tento rozsudek na předmětnou věc nelze aplikovat, neboť se jedná o skutkově zcela o dlišný případ. Dle cit. rozsudku nepředstavují údaje o platbách VZP za úhrady poskytnuté zdravotní péče smluvním zdravotnickým zařízením jediný zdroj jejich finančních příjmů (s ohledem na množství zdravotních pojišťoven), nevypovídají nic o nákladech za zaměstnance zdravotnického zařízení, nákladech na jeho provoz, obstarávání zdravotnického materiálu, zásob a podobně. V projednávané věci je však relevantní, zda ze správního spisu o prominutí odvodů mohou vyplynout informace o majetkových poměrech konkrétní osoby či nikoli.

Městský soud nepřisvědčil ani námitce žalobce ohledně nevhodnosti použití ust. § 23 a § 24 zákona č. 337/1992 Sb. Neveřejnost daňového řízení je zákonem deklarována jako jedna ze základních zásad daňového řízení (§ 2 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb.) Z odst. 5 téhož ustanovení pak vyplývá povinnost mlčenlivosti, když uvádí, že jakékoliv osoby, s výjimkou daňových subjektů v daňovém řízení o jejich daňové povinnosti, které byly jakkoliv

zúčastněny na daňovém řízení, jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všem, co se v řízení nebo v souvislosti s ním dozvěděly; tato povinnost však nezprošťuje správce daně povinnosti poskytnout údaje osobě, která prokáže, že je oprávněna tyto údaje získat podle zvláštního právního předpisu. Této povinnosti mohou být zproštěny jen za podmínek stanovených tímto zákonem. Povinnost mlčenlivosti v daňovém řízení je dále upravena v ust. § 24, na který odkazuje právě žalobce. Z uvedeného lze dovojit, že bylo na žalobci, aby prokázal, že je oprávněn získat požadované informace, což, jak shora uvedeno, neučinil. Žalobce pouze tvrdí, že jeho zájem spočívá v probíhajícím soudním řízení s daňovým subjektem, a to je pro prolomení zásady mlčenlivosti zcela nedostatečné. Žalobce sám zvolil postup dle zákona o poskytování informací, kde svůj zájem sice prokazovat nemusí, ale nelze touto cestou základní zásadu daňového řízení obejít. I z tohoto důvodu shledal soud postup žalovaného v souladu se zákonem.

Nedůvodnou shledal soud i námitku žalobce, že právo na ochranu osobnosti a soukromí náleží výlučně osobě fyzické a nikoli právnické, považuje soud za nutné uvést, že žalobci nebyly požadované informace poskytnuty proto, že byly získány v průběhu daňového řízení a že informace uvedené ve správním spise mohly poskytnout o braz o majetkových poměrech společnosti, a nikoli proto, že by jejich poskytnutím mohla být narušena práva společnosti na ochranu osobnosti, jak tvrdí žalobce.

Žalobce také na mítl, že rozhodování o proominutí odvodu a pe nález a por ušení rozpočtové kázně je rozhodování o hospodaření s veřejnými rozpočty, a proto by měl mít přístup k informacím, jak bylo na kládáno s finančními prostředky, které jsou prostředky veřejného systému. Zde považuje soud za nutné připomenout, že žalobce nežadá pouze informace o hospodaření s veřejnými prostředky, tedy konkrétní informace o nakládání s nimi, když navíc tyto informace jsou veřejnosti přístupné v centrální evidenci dotací, ale že obecně žádá o sdělení úplného obsahu spisu, kde, jak již soud shora uvedl, jsou informace, které mu ve smyslu § 10 z zákona o informacích poskytnuty být ne mohou. Pro to a ni t u to námitku neshledal důvodnou.

Městský soud v Praze po projednání podané žaloby na základě výše uvedeného odůvodnění neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a nezjistil, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem v důsledku krácení práv žalobce. Proto žalobu podle ustanovení § 78 odstavec 7 s.ř.s. v plném rozsahu zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.1 soudního řádu správního, podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. ledna 2013

██████████, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: ██████████